



רונן בר
עבר ניתוח
פלאסטי. כאן
הוא מתאר
את חששותיו
לפני הניתוח,
יסוריו הגופניים
ושאר חוויותיו
של צעיד
בן 16 המחליט
לשנות את
צורת אפו



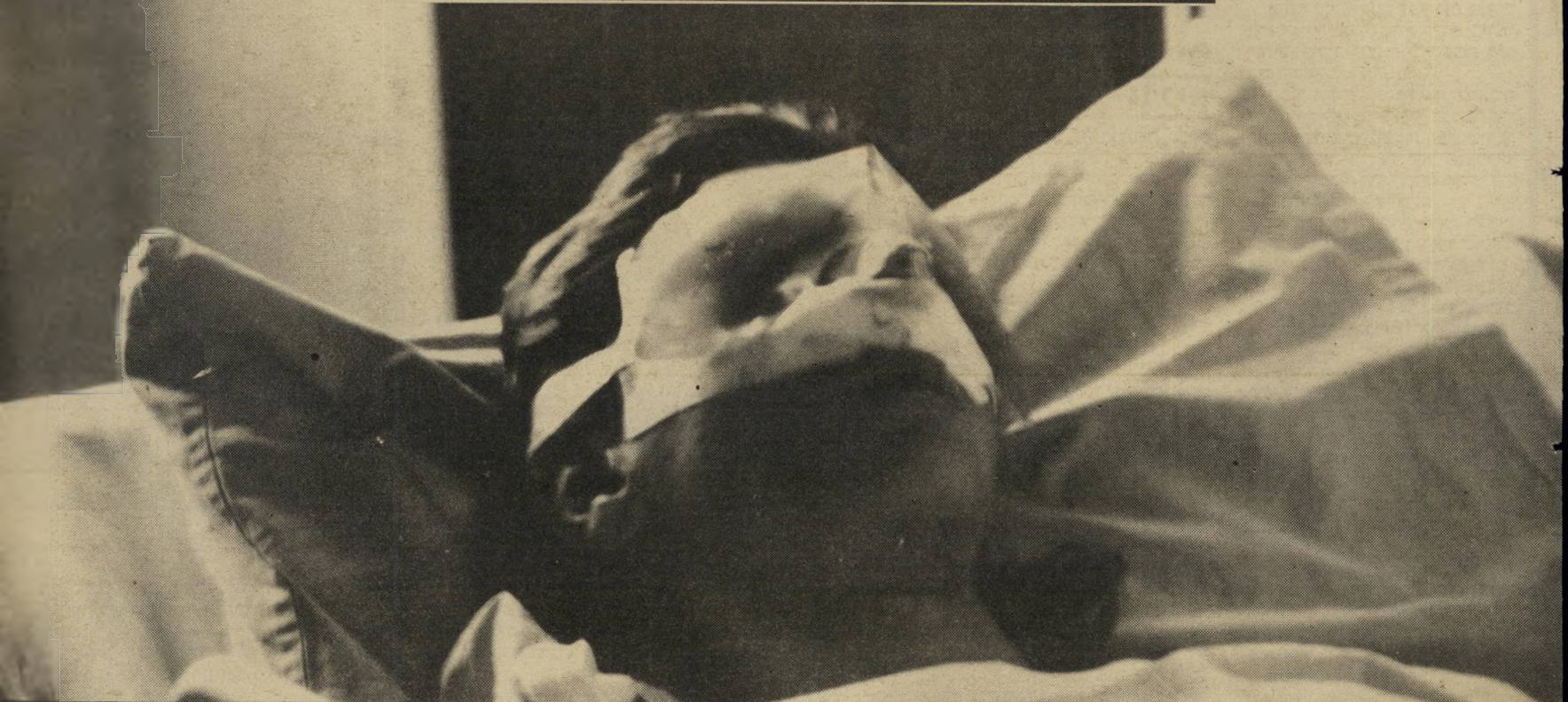
אחרי

לשלם קרוב ל-3,000 שקל ולהכניס את ראשי תחת סכיניו של המנתח. את המנותחים הפלסטיים, מכל סוג שהוא, אפשר להפריד לשני חומרים עיקריים, "אלה לי פעם מישהו מהמעיינים, רים, אלה שהם מיקרים ראדיקאליים, כלומר, שהאף שלהם גדול בצורה מדהימה או שהחזה קטן בצורה מדהימה, ואלה שאמנם האיברים המנותחים לא מצטיינים אצלם כיופי רב, אך הרבה אנשים לא יבינו מדוע הם עשו את הניתוח. אותם מיקרים מהווים, אגב, חלק חשוב וגדול מתוך כלל המנותחים". ואני הייתי כזה. אחד מני רבים,

לפני

את הלילה האחרון לפני הניתוח ביליתי במערכת העולם הזה. מניסיון ידעתי, שעבודה קשה ומאומצת משכיחה דאגות ופזיזות לחצים. רציתי לשכוח את הניתוח ולא להיזכר בו, ממש עד הרגע שבו יתחילו לגסר את עצמותי. כמו בכל מקום, גם במערכת, ניסו לשכנע ש-אתה לא צריך, למה לך בעיני צם כל הסיפור והאף שלך לא כלייך נורא. מעולם לא הושפעת משיחות מוטיבציה כגון אלה, אבל באותו לילה משהו זו אצלי. ניסיתי לשחזר את השנים האחרונות ואת הסיבות המקוריות, שהובילו אותי

**לחתוך
בבשר החי**



רונן בר אחרי הניתוח: "הפרצוף נשאר, אבל הפרופיל עבר שינוי קיצוני"